ОКР. БИБЛИОТЕКА гр. ВЕЛИКО ТЪРНОВО Деп

Пролетарии от всички страни, съединявайте се!

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ НА ДЕПУТАТИТЕ НА ТРУДЕЩИТЕ СЕ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ
ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XI, бр. 144 (666) Търново, четвъртък, 1 декември 1955 г. Отд. бр. 20 ст.

В КРАК С ТЕХНИКАТА

Докато ние говорехме с младия електротехник от ДМЗ — Габрово Николай Ненов Керков, облегнати до стълбичката на електротехническата работилница, към нас се доближи шлосерът Димитър Андреев и се намеси:

— А бе, Керков, вижда ли те ветеринарният лекар Попов? Той има една моторетка „Ифичка“, нещо инсталацията ѝ била повредена. Търсеше те снощи да я прегледаш.

Тия думи на Андреев като че ли дойдоха за стотен път да потвърдят една неоспорима от никого в завода истина. Николай Керков беше един от първите електротехници в завода, пък и в града рядко се намираха по-добри специалисти по инсталациите на моторите. В това може да ви увери всеки в завода — бригадирът на електротехниците Симеон Богданов, гл. механик Винко Желев, директорът Стефан Димитров, профпредседателят Ангел Генчев и всички, които го познават или са търсили неговата помощ.

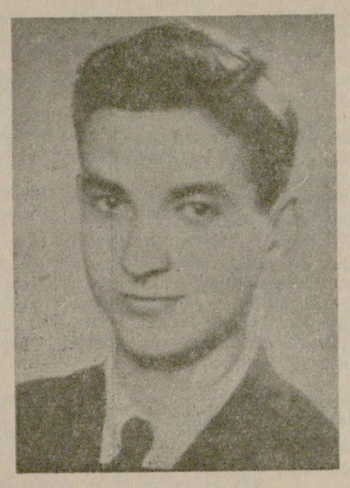

Николай Керков

А от къде ли вече не го търсят? Докарали оня ден пред завода колата на ТЕК и настояват: „Да дойде малко Керков да бутне инсталацията, нещо прекъсва“. Но може ли така? Сега е работно време, толкова работа чака Керков и другарите му. Посбърчи чело директорът поопъна се и накрая разреши. Как да откаже? Нали е все за обществена полза!

Днес на работната маса на Керков беше поставена голяма кварцова лампа от здравния пункт. „Нещо не работи пущината, дяволско електричество, нали не се вижда къде тече, иди ѝ разбери повредата“ тревожат се сестрите и лекарят. Пък има ли по-сложни машини и уреди от електрическите? Затова и днес край лампата са съсредоточили погледи почти всички от работилницата—Керков, Христо Димитров, Симеон Богданов, Димитър Денев, Любен Даракчиев, Петър Мадемов и други. Нищо чудно и за пръв път да боравят с такава лампа. Всеки предполага, всеки дава мнение. Но мнението на Керков, като че ли се ползува с особено внимание.

Колко голям принос в подобрението на работата в бригадата на електротехниците в завода има това младо момче! Колко новости, колко полза и икономии получи колективът от него! След големи трудности по изготвянето на пещта за закалка на рундшулните игли братята рационализатори Найденови се допитаха до него. Той помогна. Направи електрическа пещ с автоматично регулиране на температурата. По-рано всички изгорели електромотори се пращаха за пренавиване в промкомбината. Сега тази работа се върши в заводската работилница. Направена бе електрическа писалка за надписване на инструментите, приспособленията и частите. Тези дни започна работата по изработката на трансформаторите за нисковолтово напрежение на инсталациите за осветление на машините. 26-те волта на електрическия ток ще бъдат съвсем безопасни за работниците. Керков бе един от сторонниците за всички тези новости.

Този толкова напреднал в работата си специалист е обаче още твърде млад. Той е едва 26-годишен. Миналата пролет се завърна от границата, където отбиваше военния си дълг. И как е можал за толкова късо време да усвои така добре своята професия. Наистина той е завършил механо-електрическо училище, но колко от неговите другари в училище не се различават по нищо от практиците? Другаде е залогът за успеха на Керков. Това е любовта към професията. Тя го кара да чете и сега, да рови с широко отворени очи в списанията, да се интересува от новостите в техниката, да крачи в такт с нея. Това е единственият правилен път за младите специалисти.

Гатю Гатев Гатев, дописник

Втората републиканска спартакиада

Под топлите грижи на Партията и Народното правителство непрестанно се разраства физкултурното движение в нашата страна. Физическата култура и спортът калят спортуващите физически и духовно, възпитават у тях силна любов и преданост към социалистическата ни Родина, подготвят ги за всеотдаен труд за благото на народа и защитата на Отечеството.

Втората републиканска спартакиада, която ще се открие в нашия окръг с тържествени спортни игри на 10 декември т. г. и ще продължи до 30 април 1956 г., има за задача да популяризира още повече физкултурата и спорта сред трудещите се, да увлече в активни спортни занимания нови младежи и девойки. В спортните състезания по гимнастика, лека атлетика, шах, борба, ски, тенис на маса и др. отново ще вземат участие десетки хиляди младежи и девойки, трудещи се и учащи се от окръга.

През време на първата републиканска спартакиада, която се проведе в края на миналата и началото на тази година ОКФС, ДСО, ДСНМ и другите оргачизации натрупаха известен положителен опит. Изградените околийски, градски и местни организационни комитети развиха сравнително добра дейност, водиха широка агитационно-масова работа. Много от физкултурните колективи подобриха своята материална база — направени бяха с подръчни материали над 4,000 чифта ски, закупиха се повече от 1,300 шах-маси, 65 тенис-маси и др. Общо в спартакиадата участвуваха над 120,000 трудещи се. Покрити бяха над 80,000 норми от комплекса ГТО и повече от 15,000 разряда. Постигнатите успехи спомогнаха за ритмичното изпълнение на държавния физкултурен план, за подготовката на нови физкултурни кадри.

Тазгодишната спартакиада поставя пред нас още по-големи задачи. Наред с трайното внедряване на леката атлетика и гимнастика в бита на трудещите се, като неразделна част на комунистическото възпитание, физкултурниците и физкултурничките са призвани да се борят за повишаване на своето спортно майсторство, за подобряване на установените спортни рекорди. Успешното изпълнение на тези задачи ще зависи преди всичко от организаторската работа, от помощта, която ще бъде оказана на физкултурните колективи от народните съвети, ОКФС и ГКФС, ДСНМ, профсъюзите и другите масови организации, от всекидневното ръководство на партийните комитети и организации.

За разлика от миналата година подготовката за втората републиканска спартакиада започна по-навреме и по-организирано. От рано се изградиха окръжният, околийските и градските организационни комитети, а на редица места и местни комитети. Проведени са окръжно, околийски и градски съвещания. Добра помощ в подготвителната работа оказва ОК на БКП— Севлиево. Там организационният комитет се ръководи от първия секретар на комитета др. Нанко Мастиков. В Г. Оряховица въпросът за спартакиадата се разгледа на разширена сесия на ОНСДТ, която прие решения.

Но и сега, както и миналата година, явно се забелязва недооценяване на задачата от редица ръководители. Така, на окръжното съвещание не се явиха членовете на изпълкомите, които отговарят за физкултурната работа от ОНСДТ в Павликени, Севлиево, Елена и Търново, а др. Димовски от Дряново дойде на края на съвещанието, само да запише присъствието си. С такова формално отношение към задачата те не могат да осигурят ръководството на спартакиадата. Не се явиха на първото заседание на околийския организационен комитет в Търново зав. отдела „ПА“ при ОК на БКП др. Боби Маринов и секретарят на ОК на ДСНМ др. Руси Димитров. Секретарят на партийната организация при ТКЗС в с. Сухиндол, Павликенско др. Крум Печинов не само че отказал да вземе участие в работата на местния организационен комитет, но даже счита, че това са излишни работи.

На окръжното съвещание редица другари остро критикуваха профсъюзите за слабата помощ, оказана на физкултурните колективи през миналата година. И сега окръжните комитети на профсъюзите в Габрово не се включват в подготовката на спартакиадата.

С такова недооценяване на спартакиадата трябва още отсега да се скъса. Не бива да се допускат миналогодишните слабости — щатните работници на окръжните съвети на ДСО да пишат повече писма. Нужна е помощ на място на физкултурните колективи в предприятията, учрежденията, учебните заведения и селата — там където се решава успехът на задачата. Нужно е организационните комитети и ДСО да разгърнат още по-активна дейност, да организират системна възпитателна работа сред физкултурниците, широка масово-разяснителна работа и пропаганда на физическата култура и спорта. За това трябва да се използуват всички агитационни средства — печатът, РТЦ, нагледната агитация и др.

Зимната спартакиада е прекрасна форма за още по-голямо масовизиране на физкултурното движение. За много от участвуващите в нея това ще бъде първа тяхна спортна проява. Затова първостепенно задължение на дружествата на ДСНМ, профорганизациите, комитетите за физкултура и спорт, доброволните спортни организации е да вземат всички необходими мерки за организиране на масови състезания, за осигуряване на правилно и компетентно техническо ръководство.

От голямо значение за правилното провеждане на спартакиадата е материалната база. Преди всичко трябва да се сложи в ред наличният спортен инвентар и да се закупи нов. В това отношение добра помощ могат да окажат ТКЗС, селкоопите, ръководствата на предприятията, народните съвети. Нужно е да се вземат бързи мерки за ремонтиране на ските, за направа на нови с подръчен материал, за почистване на пързалките, ски-писти-те, за обзавеждане на хижите и ски-базите. Наред с това нужно е най-рационално използуване на спортните зали, помещенията и клубовете за състезания и тренировки.

Втората републиканска зимна спартакиада е дело на цялата общественост. Задачата на партийните комитети и организации е да осигурят активно участие на всички народни съвети и масови организации, да осъществяват деен контрол върху работата на физкултурните колективи и организационните комитети. На лице са благоприятни условия и възможности окръгът да се нареди на едно от първите места в страната по изпълнение на тази общонародна задача.

Да посрещнем новата 1956 г. с изпълнени планове

☆ ☆

35 ДНИ ПРЕДСРОЧНО

Работническият колектив на памукотъкачната фабрика „Петолъчка“ в гр. Севлиево, верен на обещанието си, дадено пред Партията и Правителството и работейки по призива на 25-те челни предприятия от София и Софийски окръг, в 13 часа на 26 ноември, с чест рапортува, че е изпълнил годишния си производствен план — с 35 дни предсрочно.

Проведено бе тържествено събрание, на което работниците с радост отчетоха постигнатите успехи. На събранието се раздадоха награди и значки на отличилите се.

Целият колектив стяга редовете си, за да се подготви за достойно посрещане на новата трудова година.

Цанко Проданов, дописник

УСПЕХИ В БОРБАТА ЗА ИКОНОМИИ

Производственият колектив на ф-ка „Петко Денев“ в с. Априлов, Габровско отбелязва все по-големи успехи в борбата за икономии по призива на 25-те челни предприятия от София и Софийски окръг. Годишният план за снижение себестойността на продукцията бе изпълнен предсрочно за по-малко от 11 месеца. При план 2·78 на сто и обещано 5·30 на сто, изпълнението достигна 5·33 на сто. Реализирани са икономии 185 хиляди лева, при план 97 хиляди лева и обещани по призива 169,000 лева. Като добри производственици се отличиха: Иван Пашов, който само за два месеца даде икономия 60 кг шмиргелов прах в приготовляването на шлайфшайби, Васил Антонов, който системно икономисва гориво.

Упорита борба за икономия на стомана водят и пресьорите Генчо Цонев и Илю Христов, като използуват и най-дребните отпадъци.

М. Д. Метев

И през зимата влакове с наднормен товар

Пухкави снежинки вече покриха земята. Като лъкатушеща черна змия се откройва върху бялото снежно платно тежко пъхтящият товарен влак по големите наклони в района на ж. п. управление Г. Оряховица. Кристалните снежинки полепват по лицето на устремилия погледа си в пътя и семафора машинист, бързо се превръщат в капки студена вода, стичат се надолу, но за изтриването им не остава време. Влакът е над определената норма. Наклонът не е малък. А и покрилият баластовата призма и релсите на железния път сняг поставя железничарите и тежкотоварищите-машинисти пред по-големи изпитания. Иска се преди всичко по-голяма бодрост и осторожност. Всяко невнимание може да доведе до щета, авария или катастрофа. Неправилното използуване на профила и пароразпределителя може да предизвика спиране на открит път или пък скъсване на влак. А тежкотоварното движение иска безупречна работа.

Пред такива трудности са поставени железничарите от Горно-Оряховското ж. п. управление. Но те успешно ги преодоляват. Само от 1 до 25 ноември тежкотоварниците от района на управлението можаха да извозят 352 влака със 122,286 тона товар над определената норма. Положителни резултати се получават и след влизането в сила на зимното разписание за движението на влаковете. На 25 ноември се извозиха 25 товарни влака с общ товар над нормата 9,055 тона. Този успех е най-високият след влизането в сила на зимния график.

Макар че повече са локални влакове, локомотивните бригади при депо Г. Оряховица не изпускат всяка създала се възможност да извозят и те товарен влак с товар над нормата.

На 23 ноември влак 440 се прикачи от Г. Оряховица от локомотив 16.04 с бригадата на машиниста Иван Байчев. Пристигайки в гара Русе всички от бригадата се поздравиха радостно с извоюваната победа — пристигналият влак бе със 786 тона товар над нормата. През същия ден бригадата на локомотив 16.02 с локомотивен машинист Стойко Бораджиев извози влак 440-„а“ с 272 тона наднормен товар.

Тези успехи се повтарят и през останалите дни на месеца. На 24 ноември бригадата на Димитър Гецов извози влак 440 до гара Русе с 655 тона наднормен товар.

Неспирани от никакви зимни пречки, неуморимите и непреклонни борци за все по-високи трудови успехи, за извозване на повече и повече товар над нормата, продължават и не ще спрат своя победен ход.

Асен Г. Георгиев, дописник

ЗА ПРОЦЪФТЯВАНЕ НА РОДНОТО СЕЛО

На двадесет и седми ноември т. г. група членове на ДСНМ и пионери от с. Стражица, Горнооряховско се отправиха към някои незалесени места.

Времето беше студено, но това не попречи на младите хора да изкопаят в замръзналата земя около 130 дупки за засаждане на дръвчета. Студът щипеше немилостиво ушите и бузите, но всички бяха весели и бодри. Те работиха няколко часа.

В усилената изкопна работа се отличиха учениците Иван Статев, Славейко Парашкевов, Венко Стефанов, Йордан Кайшанов, Иван Колев и Ст. Славев.

Димитър Михайлов Димитров
ученик

РИГОЛВАНЕТО ЗАВЪРШИ

Лозарството е важен отрасъл за кооперативните стопанства в Г. Оряховска околия. През последните години се създадоха над девет хиляди декара нови промишлени лозя.

Тази есен МТС в гр. Г. Оряховица навреме започна риголването на местата за новите лозя.

Старши трактористът Йордан Кръстев Чолаков и сменният тракторист Йордан Цонев работещи с трактор „С—80“ навреме и качествено, на дълбочина 60-70 см, риголваха определените площи за промишлени лозя през 1956 година. По план бяха предвидени 1,600 декара за риголване, а до сега са подготвени 2,382 декара. Станцията изпълни плана за тоя вид работа 149 на сто и задълженията си по договора към всички стопанства.

Иван Иванов, агроном

Една година експериментална база

В едногодишната си дейност експерименталната база в гр. Търново изпита и внедри в производството десетки рационализаторски предложения от окръга.

От м. ноември 1954 г. до м. ноември т. г. в базата постъпиха 52 рационализаторски предложения, от които са конструирани, начертани и изработени 49. Само 4 от тях не дадоха положителен резултат.

По-крупни рационализаторски предложения, с особена важност за народното стопанство, бяха: обезопрашителна машина за текстилни отпадъци, която дава годишен икономически ефект 30,000 лева и приспособление към „щрайхмус“ машина, за шпонтене на дюшеме.

По стария начин, шпонтенето се извършваше в пет операции и то на различни машини. По новия начин то става само в една операция. От тази рационализация производителността на труда се увеличава четири пъти, благодарение на което дърводелският отдел при окол. промкомбинат в Търново изпълни годишния си план на 6 октомври.

Най-много рационализаторски предложения за експериментиране в базата постъпиха от окол. промкомбинати в Търново, Севлиево, Г. Оряховица и Габрово.

В началото на втората си работна година колективът обещава да намали още повече несполучливостта при експериментирането.

М. Йорданов, дописник

Тютюнопроизводителите от Мерданя се подготвят за идната година

Тютюнопроизводителите от село Мерданя, Търновско оценяват добре какво голямо значение има тютюнът за нашата родна индустрия и за външния пазар. Затова те положиха големи грижи за него. Рано през пролетта произведоха здрав и качествен разсад. Навреме засадиха и грижливо окопаха три пъти посадените растения. Също така навреме и качествено браха листата, като ги сортираха по цвят и големина. Макар да не бе благоприятно времето през лятото, стопаните преодоляха всички трудности. Те изсушаваха тютюна под парникови стъкла и в стаи по метода на знатния тютюнопроизводител Р. Халилов.

От няколко дни стопаните от селото започнаха да предават готовата продукция в складовете на тютюнева промишленост. До сега от селото са извозени 32 тона сух и доброкачествен тютюн при общ план 22 тона. Има още да се предава. Средният добив от декар е 120 килограма.

За сега като първенци се очертават стопаните Колю Ив. Нешевски, получил от един декар 156 кг, срещу което му е изплатено възнаграждение 2,526 лева; Цоню Ангелов, предал тютюн на стойност 2,400 лева; Иван Драгостинов, получил от един декар 210 кг тютюн; Пею Чертоянов, получил 3,100 лева срещу предаденото количество тютюн и др.

Като виждат колко добре им се заплаща тютюна, стопаните от Мерданя още от сега определят най-хубавите си ниви, на които ще го засадят през 1956 година. Те започнаха да подготвят и местата за производство на ран и здрав разсад, като набавят и необходимите за целта материали.

Пенчо Йосифов Михов

ИЗ СЪВЕТСКИЯ СЪЮЗ

☆ ☆ ☆

Ленинградското метро

Много нови сгради се издигат сега в Ленинград. Някои от тях привличат вниманието и на жителите на града и на гостите. Това са надземните вестибюли на спирките на метрото. Те вече заеха достойно място в ансамбъла на забележителните архитектурни сгради на Ленинград.

Първата част на метрото с дължина около 11 километра влезе вече в строя. То започва от юго-западните покрайнини на града, там, където през годините на Отечествената война се намираше предният край на отбраната на Ленинград и води към центъра, до Невския проспект. Метрото има осем спирки и преминава през гъсто населени райони, като свързва многобройни предприятия и почти всички гари.

Пътникът, пристигнал от Талин в Ленинград, ще може още от самата гара да премине във вестибюла на спирката на метрото „Балтийская“, ще слезе по подвижната стълба — ескалатор и само след няколко минути влакът ще го откара към московската гара.

Но ако пътникът не бърза да вземе друг влак, ако той е дошъл да погостува в Ленинград, той няма да се откаже от удоволствието да излезе на площада пред гарата, за да се полюбува на външния вид на спирката „Балтийская“. Фронтонът на зданието е украсен с барелиефи. Темата на архитектурното оформяване на спирката е „Съветският съюз е велика морска държава“.

Сводовете на подземната зала изобразяват надути от вятъра платна, стените и колоните са облицовани с мрамор в цвета на морска вода.

Всички спирки, подобно на „Балтийская“ имат свой облик, свое външно оформление и се различават една от друга. Архитектурата на спирката „Площадът на въстанието“, която се намира в центъра на града, например отразява голямата победа на народа в социалистическата революция. Бронзовите барелиефи тук изобразяват щурма към Зимния дворец, провъзгласяването на съветската власт от В. И. Ленин и други епизоди от славните дни на 1917 година.

Спирката „Пушкинская“, която се намира близо до Витебската гара, е посветена на темата „А. С. Пушкин — певец на прогресивните идеи на своята епоха“. В залата на спирката е поставен паметник на гениалния поет. За фон на паметника служи пано, което изобразява парка в Царско село (сега град Пушкин), където поетът е прекарал своите юношески години.

„Отечествената наука и нейните корифеи“ — такава е темата на архитектурното оформление на спирката „Технологически институт“. По белите мраморни стени са поставени бронзови медальони. На тях са изсечени портретите на най-големите учени. Централната подземна зала, която впоследствие, при по-натегъшното разклоняване на линиите на метрото ще служи за смяна на влаковете, също така е украсена с медальони с образите на Маркс, Енгелс, Ленин, Сталин.

На снимката: Горе в ляво—наземният вестибюл на станцията „Нарвска“, около който е направена триумфална арка; долу — строителите на метрото напускат станция „Нарвска“.

Архитектурата на спирката „Кировски завод“, която се намира близо до прославеното със своите революционни традиции предприятие, разкрива могъществото на социалистическата индустрия.

Своеобразно са оформени и другите спирки — „Владимирская“, „Нарвская“, „Автово“. Архитектите са се стремили идеята по оформяването на всяка една спирка да бъде изразена ясно, просто, лаконично. При облицовката, освен мрамор и гранит, е използувано също така и художественото стъкло. С такова стъкло са облицовани колоните на спирката „Автово“.

Влакът ще изминава целия път от първата до последната спирка само за 17 минути. През време на най-напрегнатото движение — сутрин и вечер — интервалите между влаковете ще са по 3 минути.

По линията на метрото ще се движат красиво изработени, ярко осветени вагони. Всеки влак ще се състои от четири вагона и ще побира средно по 600 души. За гарирането на вагоните, за техния преглед, почистване и ремонтиране е построено специално депо.

Метрото е забележителен подарък на ленинградци и на всички съветски хора, които тачат града на Ленин като люлка на великия Октомври.

И. Строгов

ПАРТИЕН ЖИВОТ

Добра работа—добри резултати

Към партийната организация във ф-ка „Стоян Бъчваров“ в Севлиево са изградени кръжоци за изучаване политическа икономия — първа и втора година с общо 73 слушатели. Още преди откриване на учебната година членовете на партийното бюро, чрез лични срещи с кръжочниците, ги убедиха да се учат. Съобразявайки се с желанието и общообразователната им подготовка, бюрото правилно комплектува учебните звена съгласно указанията на ОК на БКП. Обявени бяха мястото и часът за започване на занятията на всеки кръжок. Този метод на работа на партийното бюро осигури значителен успех в отделните звена.

Курсът за изучаване политическа икономия — първа година се ръководи от др. Тодор Ганчев. Той започва занятията си в определения час. Онагледява беседата си, ползувайки пособия и помагала, взискателен е към слушателите, държи за дисциплината — всичко това допринася за стопроцентовото посещение на занятията, а правилното поставяне на въпросите принуждава кръжочниците съзнателно, свободно и без стеснение да се изказват. Задълбочени са изказванията на др. Недка Минчева, Донка Гечева, Мара Симеонова, Георги Минков, Пенчо Тодоров и др.

В кръжока по политическа икономия — втора година са включени слушатели с по-висока общообразователна и политическа подготовка, инженерно-технически работници, служители и производственици. Тук безпричинните отсъствия са рядкост, събеседванията се провеждат на високо идейно равнище. Пропагандистът др. Тодор Иванаков е с много добра политическа подготовка. С педагогическия си опит на добър разказвач той увлича слушателите, които следят беседата с интерес. Живо протичат и събеседванията. По зададените въпроси често спорят др. Рачо Ганев, Никола Трифонов, Николай Майданов и др.

В сравнение с миналата година, на по-високо идейно равнище е поставена работата в кръжока за изучаване историята на КПСС с пропагандист др. Христо Апостолов. Средната посещаемост се движи от 95 до 98 на сто. В беседата си пропагандистът ползува живия разказ, онагледява го, което увлича слушателите към изказвания и задаване въпроси при събеседванията.

Особен интерес проявяват слушателите в кръжока за изучаване историята на нашата партия—първа година, с пропагандист др. Дочо Цанков и втора година — с пропагандист др. Димитър Радоев. И тук, както в останалите кръжоци посещаемостта е задоволителна.

Постигнатите успехи в просветните форми по посещаемост, дисциплина и качествено заучаване на материала се дължат на тяхното правилно комплектуване, на добрата теоретическа и практическа подготовка на самите пропагандисти, на действия контрол, упражняван от партийното бюро върху работата на кръжоците. ОК на БКП следи отблизо дейността на всеки кръжок и чрез организираните ежемесечни семинари подпомага пропагандистите за повишаване на тяхната квалификация.

Всичко това доведе до засилване активността на слушателите в събеседванията, до затягане дисциплината в самите просветни форми, което е гаранция за успеха при изучаване въпросите по марксизма-ленинизма.

Нено Димитров, дописник

РАЗГОВОР ЗА СЕМЕЙСТВОТО

ПОДЛОСТ В БРАКА

Колко много са безсънните нощи на майката за детето-пеленаче, каква голяма е радостта на родителите към детето-отличник в училище, с каква гордост изпълват сърцата на майката и бащата производствените успехи на дъщерята или сина работници в предприятието, високодобивници в полето! За родителите едва ли има нещо по-хубаво от това, в живота да няма случаи, когато щастието на децата им да бъде помрачено. Но такива случаи, за съжаление, не са изключение. В своите млади години девойката и младежът са призвани да създадат семейство. А не всякога изборът е сполучлив. . .

Неотдавна пътувах с мотрисния влак от гара Г. Оряховица за Търново. В купето срещу мен стояха възстара жена, която отиваше в Габрово за погребението на внучката си и друга съвсем млада, скромно облечена и с видимо измъчено лице, която пътуваше за Търново. Те бяха много близко и разговорът им, който дочувах, напълно оправдаваше изразената мъка на лицето на младата жена.

— А защо не го оставиш, то така не може да се живее, — я съветваше по-старата.

— Как да го оставя? Да знаеш само колко много го обичам! — с тежка въздишка й отговори тя, а след това няколко сребристи сълзи се търколиха по избледнялото й лице.

За кой ли път вече от хлътналите й с тъмни сенки очи се лееха такива сълзи. . .

Бяха минали едва девет месеца от как тя, Л. В., многомашинничка в една фабрика в Г. Оряховица се бе омъжила, а сякаш това бяха години. И как се случи всичко това. . .

В един януарски ден във фабриката подготвяха никакво тържество. С още 2—3 свои другарки тя излиза на гара Г. Оряховица, където съвсем случайно се запознава с Й. П. Той вече знаел за тържеството и между другото заговорил за него. На свой ред девойките го поканили да присъствува. С това започва и началото на тази печална история с девойката.

През цялата вечер тя е обект на вниманието на Й. Той не престава да се интересува за девойката и по-късно. От свои близък приятел се осведомява по-подробно за нея. Научава, че е пестелива и от заплатата, която е получавала, (а тя не бе малко—900—1,000 лв. месечно) си направила дрехи, бельо, закупила си е завивки и други неща. Че е отделила около 4—5,000 лв. работнически влог.

Дали за това, че той я бе обикнал, или го привличаха спестявани та й, но той все по-настойчиво желаеше да се среща с нея. Започва да й говори, че желае да има семейство, жена, такава, каквато е тя, дете, на което да се радват и двамата. Че никоя друга не е обиквал така силно, както нея. . . А нима това не беше желание и на Л.!

Но той не й каза само това. Уверяваше я още, че ще живеят добре и щастливо.

Не й каза обаче най-важното. Скри той от нея, че преди това се е бил женил за друга, която е напуснал и, на която може би също така бе говорил. Не се намери и никой друг да й каже за това. А Л. го бе обикнала много. И искрено го обичаше. Завладя й сърцето той. Колкото повече го слушаше, толкова по не можеше дори да си представи или помисли за подобно нещо. Не искаше да мисли за това и тогава, когато за пръв път огиде у тях на село и видя, че е измамена. Наиграна стояха от кооператива и той и братята му.

Сблъска се Л. с немотията, но си рече „здраве да е“ — добра заплата получава във фабриката, на работа е и Й. ще могат да преживяват доволно.

Но не мислеше както нея Й. Той пожела Л. да напусне фабриката и остане на село, да помага на майка му в полската работа. Ех, не й беше по волята, но нали трябва да се слуша! — не му възрази.

—Ще трябва да се пообзаведем —й подхвърли веднаж Данчо, както тя го нарича. А после предложи тя да изтегли влога си. Не му възрази и на това. Та нали тъкмо за това бе отделяла и спестявала! . . .

Вместо за обзавеждане обаче парите отидоха другаде. Купи си Й. хубав ръчен часовник, една част от париге внесе в собствената си книжка, а другите каза, че изхарчил в София, където бил командирован около една седмица.

С това, че си е купил часовник и похарчил част от парите, тя се помири. Тревожеше я обаче другото, защо пък нейните пари внася в собствената си книжка. И един ден тя се реши, попита го, казала бе преди това и на свекървата. Съвсем не предполагаше обаче, че може да го „разсърди“, да засегне „мъжкото му достойнство“ . . . И щом е така, защо да не стори с нея както с първата си жена, си рече той. Пък и парите й вече се свършиха . . .

От този ден насетне той започна да я ругае, да я бие. Говореше й вече, че не я обича, че му е студена, че не искал деца. Тежко беше на Л. Един ден дори хляб не й дадоха, на улицата я изпъдиха. Прибра я нейна близка. А друг път, той насила я заведе в селсъвета да признае, че желае да го напусне. Тежко й беше, но съвсем не желаеше разтрогване на брака.

— Казвам му, Данчо, защо правиш така, съгласна съм отново да работя във фабриката, а ти само да стоиш, но нека да заживеем като хора, — разправя със сълзи тя.

— Не! не те ща! — е бивал отговорът на всяка нейна молба.

И огново ругатни, отново побой . . .

Сякаш не сърце, а камък имаше в гърдите му. И не тя бе „студена“, а неговото сърце — камък.

Последният път той така жестоко я би, че в очите й нахлу кръв и цяла седмица трябваше да лежи в болница . . .

Сега тя идваше да дири работа в Търново, в предприятието, където е била порано. Успяла ли е да се настани на работа не знам. Повече не съм я виждал. Но постъпката с тази трудова жена е осъдителна.

Ст. Александров

Много неща научиха за своите братя — колхозници

Гост на кооператорите от с. Батак, Павликенско беше техният съселянин инж. М. Гюдженов. На събрание той сподели личните си впечатления от Съветския съюз, като делегат на селскостопанската изложба в Москва през тая есен.

Много неща разказа той за сърцето на Съветския съюз — Москва, за небивалите темпове на развитие, за огромните постижения.

С особен интерес, обаче кооператорите слушаха за работата на колхоза на името на Владимир Илич, намиращ се край Москва. В този колхоз е развито най-вече животновъдството и зеленчукопроизводството за снабдяване на Москва с мляко и зеленчуци. Силно е застъпена механизацията — на всеки 1,000 декара се пада по един трактор. Работата в колхоза се извършва повече от жени, а мъжете са на работа в индустрията. Къщите на колхозниците са спретнати, приветливи и добре обзаведени. Животът на колхозниците е богат.

Много въпроси задаваха труженицата от с. Батак, много неща научиха за своите братя — съветските колхозници.

Крум Колев

ТЕ СЕ УЧАТ, ПЕЯТ И ИГРАЯТ

ДОБРЕ СЕ УЧАТ И ХУБАВО ПЕЯТ

В гр. Лясковец на 20 ноември 1955 г. курсистите при селскостопанския техникум „Мичурин“ проведоха фестивал на художествената самодейност.

Бъдещите млади агрономи показаха добри постижения в художествената самодейност. Курсистите от III„б“ курс заслужено се класираха на първо място с пиесата „На поход към село“ — лично творчество на курсистката Катя Федушева, а хорът им изпълни с успех български и съветски песни.

С голямо майсторство и умение танцовата трупа от девойки при III„а“ курс изпълни местни и тракийски хора и заслужено зае едно от първите маста.

Курсистите от II„а“ курс с успех представиха монтажите „Убийството на единадесетте корейски деца“ и „Единното семейство“, творба на курсиста Димитър Федушев.

Тия постижения в художествената самодейност показаха, че курсистите умеят не само добре да се учат, но и хубаво да пеят и танцуват, че те се готвят като нови социалистически кадри за ТКЗС.

Пею Колев
секретар на ГК на ДСНМ

Фестивален преглед

В студеното ноемврийско утро група ученици от ССУ — Дряново с чанти в ръце отиват на училище и оживено разговарят.

— Ти ходи ли вчера на фестивала?

— Ами, не съм.

— А, изпуснал си, Кольо! Хубаво беше. . .

Отначало имаше малко желаещи да видят майсторството на своите другари. Повечето ученици предпочетоха да отидат в библиотеката или пък да се занимават с нещо друго. Но когато в салона се разнесе игривата музика на акордеона, когато отекнаха гласовете на пламенните декламатори, а по пода заудряха с крак, бройчи стъпките си танцьорите — осмокласници, учениците започнаха да прииждат един по един и салонът се препълни.

Осмокласниците се представиха с декламации и песни. Добре свириха на цигулка Велизара и Надя Помадови от VIII „а“ клас. Богдан Димитров от VII „в“ клас се оказа добър изпълнител на народни песни. Публиката го извика на бис. Декламаторите, макар и неопитни, показаха, че са се готвили за фестивала, за ония минути, когато ще излязат пред своите другари да покажат умението си.

Интересна беше и програмата на IX-те класове. С какъв трепет другарката Николова чете написаното от нея стихотворение! Нотки на смущение се долавят в твърдия й глас — дали ще го одобри журито? Дали не са напразни прекараните вечери над прясно изписаните с мастило листове. А как Надежда Кирилова декламира стихотворението „Вяра“ от Вапцаров! Личи, че и тя добре се е готвила за фестивала.

Но най-интересна беше съветската шеговита песен „Весела четворка“. Облечени в пъстри костюми М. Гатева, М. Зимпарова, Сг. Димитрова и К. Ботева пяха така, че накрая слушателите ги изпратиха с бурни ръкоплескания. Акомпанираше им акордеонистът Васил Панов, който после се представи индивидуално с изпълнението на един валс.

Слушат учениците песни и стихотворения и радостно ръкоплескат. Но много от тях бяха вътрешно недоволни, недоволни от себе си — ех, трябваше и те да се подготвят за фестивала, да излязат и те с нещо свое. . .

Фестивалът мина добре. Би трябвало обаче изпълнителите ученици да бъдат повече. Така щеше да бъде и по-интересно, и по-голяма полза щеше да има.

Илия Пехливанов

Песни и танци на младостта

Курсистите от Икономическия техникум в Габрово няма да забравят деня 18 ноември 1955 г.

Отрано бе започнала подготовката за средношколския фестивал. След прекратяване на учебните занятия, станте отново се изпълниха с курсисти. Те репетираха по групи. Във всички курсове се създадоха хорови и танцови трупи. Излъчена бе от целия техникум и група за изучаване историята на героичната Българска комунистическа партия. Всеки курсист участвуваше най-малко в една от тези форми.

Настъпи дългоочакваният ден. Една от друга с по-интересни и разнообразни програми се представиха отделните паралелки. Този ден те посветиха на песните, танците, на своята младост.

Денка Рачева

Песни зановия живот

В неделната утрин на 20 ноември 1955 година салонът на читалище „Развитие“ в с. Златарица, Еленско събра огромен брой зрители. Трудещи се, младежи, родители, учащи се от Златарица и околните селища дойдоха да наблюдават фестивалния преглед на средношколската художествена самодейност на учениците от гимназията в с. Златарица.

Богатата програма на класните колективи накара зрителите горещо да аплодират изпълненията на младите самодейци. Особено силен възторг предизвикаха китните български ръченици, изпълнени талантливо от танцовата трупа на единадесетите класове, хоровите изпълнения на деветите класове, рецитациите на Гинка Пиперова и Милка Милкова от XI клас, на Анка Георгиева от IX клас, на Елена Иванова от X клас и др.

Първенец стана класният колектив на единадесетите класове, чиято програма бе най-издържана композиционно, разнообразна, сравнително другите с най-голямо единство между отделните части.

Първенец-хор стана хоровият състав на деветите класове, а неговият диригент Веска Згурева получи и най-висока оценка като ръководител на хор. Добри солисти на хорове бяха Величка Дурчева и Александър Капинчев.

Първо място сред танцовите трупи зае трупата на десетите класове, която се отличаваше от другите по пищните си костюми и отлично изпълнение на унгарски танц, на комбинирано хоро и особено на ориентalски танц. С право тази танцова трупа предизвика горещото одобрение на зрителите.

За индивидуални изпълнители на песни първите места заеха Янка Писева, която пя песента на Марине из филма „Лудетината“, и Пенка Русева, която изпълни хумористична народна песен.

Първенците получиха награди книги, автоматична писалка и др.

Сега средношколците от с. Златарица се готвят за още по-блестящо представяне на околийския преглед на художествената самодейност.

Ст. Брезински

В ДОМА ЗА ДЕЦА „ВЕЧВОЙ“

Фашистката власт преди Девети септември отне бащите и майките на много деца, а самите тях остави на произвола на съдбата. Сега Партията и Народното правителство полагат близки и топли грижи за децата, загубили своите родители в борбата против фашизма.

На снимката: Домът за деца „Вечвой“ в гр. Елена. Под непосредствения контрол на възпитателката те подготвят уроците си за следващия учебен ден.

ВЪПРОСИ И ОТГОВОРИ

Новата икономическа политика (НЕП)

В кръжока по история на КПСС—II-ра година с пропагандист др. Коста Спиров в с. Полски Тръмбеш, Търновска околия, са поставени следните въпроси:

1. „Пристъпи ли се непосредствено след отмяната на НЕП към образуване на колхози и совхози?“

2. „Имало ли е у нас НЕП?“

Отговор: От постановката на въпросите проличава, че другарите не са на ясно по въпроса за НЕП. Ето защо, вместо да се отговаря поотделно на поставените въпроси, ще бъде по-добре да изясним същността на НЕП. Това може да улесни и другите пропагандисти, които срещат затруднение в изясняване на този въпрос.

ЩО Е НЕП?

Новата икономическа политика е такава стопанска политика на преходния период от капитализма към социализма, насочена към построяването на социализма, като се използуват пазарните връзки, търговията, паричното обръщение и се помогне на дребните стокопроизводители да тръгнат по пътя на социализма. След победата на пролетарската революция и установяването на пролетарската диктатура не може веднага и непосредствено да се установи пряк продуктообмен, без пазар и без пари. Колкото и развита да е дадена страна, в нея все пак има по-голям или по-малък слой от дребни стокопроизводители, а дребностоковото производство е немислимо без търговия, без стоков оборот.

Основните положения на НЕП бяха разработени от Ленин още в началото на 1918 година в неговата брошура „Предстоящи задачи на съветската власт“. В тази брошура Ленин дълбоко научно обосновa началата на НЕП, с което именно пролетарската диктатура трябваше да започне своята строителна работа. Обаче, гражданската война и империалистическата интервенция временно прекъсната провеждането на тази икономическа политика. В онези тежки условия съветската власт беше принудена да провежда друга икономическа политика, известна под названието „Военен комунизъм“. Същността на военния комунизъм се състоеше в това, че за успешното водене на борбата срещу интервенцията и гражданската война, от селяните се изземваха всички селскостопански излишъци.

„Своеобразният „Военен комунизъм“ — казва Ленин — се състоеше в това, че фактически вземахме от селяните всички излишъци и понякога дори не само излишъците, а и част от необходимото за селяните продоволствие, вземахме го за покриване разходите за армията и за издържане на работниците“ (Съч. т. 32, стр. 354—355).

Ако такава икономическа политика беше наложителна в периода на гражданската война и интервенцията, след установяване на мирен период тя стана вредна, тъй като не стимулираше икономическото развитие на страната. От селяните се изземваха всички излишъци, у тях не оставаше стокова продукция за свободна продажба, а това убиваше тяхната заинтересованост да произвеждат повече селскостопанска продукция. Следователно, получи се сериозна пукнатина в икономическите отношения между града и селото, между работническата класа и трудещите се селяни. Създаде се недоволство сред селяните. Ето защо след свършване на гражданската война и интервенцията съветската власт отмени политиката на „Военния комунизъм“, отново провъзгласи НЕП и премина към нейното последователно провеждане. Пристъпвайки към осъществяването на НЕП, съветската власт започна преди всичко с разгръщане на търговията, основното звено от веригата на стопанското строителство в онзи период. За построяването на социализма трябваше да се създаде тежка промишленост и да се унищожат остатъците от капиталистическите елементи, да се реши в полза на социализма въпросът „Кой-кого“. За решаването на този въпрос трябваше да се установят трайни икономически връзки между промишлеността (в основата си социалистическа) и селското стопанство (в основата си дребностоково), между работническата класа и трудещите се селяни. А единствено приемлива форма на икономически връзки между промишлеността и селското стопанство тогава беше търговията. Ето защо с декрет от 30 юли 1921 година Съветът на Народните комисари допусна частната търговия. Принудителното изземване беше заменено с продоволствения данък, който беше много по-малък от изземването и у селяните оставаха значителни излишъци. На селяните се разреши свободната продажба на селскостопанските излишъци на пазара.

Както вече се каза, строителството на социализма изискваше да се създаде мощна съвременна тежка промишленост — материалната основа на социализма. А такава мощна тежка промишленост тогава в Русия нямаше. Ето защо, пристъпвайки към осъществяване на НЕП, съветската власт трябваше да започне с възстановяването на селското стопанство, със създаване на здрав вътрешен пазар, развиване на суровинното производство, осигуряване известен минимум селскостопанска продукция за снабдяване на работниците. Партията така и постъпи. Тя започна НЕП преди всичко с възстановяването на селското стопанство. Върху тази основа трябваше да се тласне напред държавната промишленост и тясно да се свърже със селското стопанство, като се изтласка частният капитал. После, след като се натрупат достатъчно средства, трябваше да се реши и задачата за създаване на мощна социалистическа индустрия, способна да реорганизира селското стопанство на социалистически начала и да се разгърне решително настъпление против капиталистическите елементи за тяхното пълно ликвидиране.

Това беше гениален стратегически план, по пътя на който можеше да се дойде до построяване на социализма. Разбира се, враговете на народа—троцкисти, бухаринци и други започнаха ожесточена борба, като внушаваха на трудещите се, че новата икономическа политика е отстъпление, възстановяване на капитализма и пр.

Всъщност можеше ли да се говори за отстъпление? Наистина, поради голямата разруха на народното стопанство Съветската власт допусна държавния капитализъм — на частни капиталисти се дадоха на аренда по-малки промишлени предприятия, а на чуждестранни капиталисти бяха предоставени някои концесии в различни клонове на промишлеността. Освен това, със разгръщането на търговията капиталистическите елементи получиха известно развитие (НЕПМАНИТЕ). Но това не представляваше никакво отстъпление, никаква опасност. Политическата и държавна власт принадлежеше на работническата класа, а командните стопански висоти (промишленост, транспорт, банки и пр.) се намираха в ръцете на социалистическата държава. Със своята регулираща роля държавата не допущаше свободна игра на пазарните цени, а държавният капитализъм беше ограничен в рамките на социалистическата законност.

Трябва да се каже, че политиката на концесии и аренда не получи почти никакво развитие и се използува главно в борбата против дребнобуржоазната стихия. Ако в оня период в икономиката на Съветския съюз капиталистическите елементи получиха известно развитие, трябва да се изтъкне и другата картина на тогавашното икономическо развитие: много по-бързо, планомерно растяха социалистическите елементи, а това определяше и хода в развитието на цялото народно стопанство. Така, например докато през 1921|22 година на частната търговия се падаха $^3/_4$ от оборота на дребно, към 1926 година държавната и кооперативна търговия изтласкаха частните търговци и заеха господствуващо положение в стокооборота на дребно.

Към 1926 година в основни линии беше възстановено селското стопанство, което надмина своята продукция от равнището на 1913 година. С това завърши и първият период на НЕП. След това центърът на тежестта се пренесе върху индустрията. Ако в първия период на НЕП трябваше да се започне със селското стопанство, след това, за да продължи строителството на основите на социализма, трябваше да се съсредоточи вниманието именно върху индустрията, сега вече и селското стопанство не можеше да се развива, ако не бъде снабдявано със селскостопански машини, трактори, индустриални стоки и пр. Следователно, вторият период на НЕП започна с това, че центърът вече се премести към индустрията. Успехите в социалистическата индустриализация позволиха на Партията да усили настъплението против капиталистическите елементи. Както знаем, 1929 година е година на великия прелом.

В областта на селското стопанство този прелом се изрази в това, че към колхозите се насочиха масово не само бедните, но и средните слоеве от селското население. Масовото навлизане на селяните в колхозите, високият ръст в социалистическата индустрия, която започна да произвежда големи количества трактори и други селскостопански машини, подготвиха прехода към пълна колективизации на селското стопанство и на тази основа към ликвидиране на кулачеството като класа. Към 1934 година селското стопанство в Съветския съюз беше колективизирано в основни линии, а към 1936 година процесът на социалистическото обобществяване в народното стопанство на Съветския съюз почти цялостно завърши. Социалистическата система на стопанство и социалистическата обществена собственост получиха господствуващо положение в цялото народно стопанство. Предишната многосекторност в икономиката на Съветския съюз беше унищожена, капиталистическите елементи бяха напълно ликвидирани, а с това се унищожи и експлоатацията на човек от човека. Тия дълбоки изменения в икономиката и класовата структура на Съветския съюз бяха закрепени по законодателен ред чрез новата конституция от 1936 година. Така беше изградено социалистическото общество в Съветския съюз.

Другарите от с. Полски Тръмбеш питат, дали „непосредствено след отмяната на НЕП се е пристъпило към образуване на колхози и совхози. Преди всичко трябва да се изтъкне, че НЕП не се „отменя“. С победата на социализма и НЕП като особена икономическа политика на преходния период изчерпва своята роля. Колкото до образуването на колхози и совхози, трябва да се знае, че още с победата на Октомврийската революция се започна създаването на колективни стопанства. Разбира се, в началото броят на колхозите и совхозите беше малък. След възстановяване на разрушеното от войната народно стопанство, след успешната индустриализация на страната, стана възможно и се пристъпи към разгръщане на масово движение за навлизане на трудещите се селяни в колхозите и към ликвидиране на кулачеството като класа. Следователно, не след „отмяната“ на НЕП, а в процеса на НЕП се образуваха колхози и совхози.

От казаното може да се разбере, че НЕП е такава икономическа политика на прехода от капитализма към социализма, насочена към построяване на социализма, като се използува пазара, търговията и пр. Същността на НЕП — това е икономическият съюз на работническата класа със селячеството, без който е невъзможно въвличането на селските маси в социалистическото строителство. Ленин наричаше този съюз „висш принцип“ на пролетарската диктатура. *(Следва)*

В. САРИЕВ

Навреме и правилно да извършим снегозадържането

Снегозадържането е важно агротехническо мероприятие за повишаване добивите от земеделските култури. В много райони у нас под формата на сняг годишно падат около 80—90 литра валежи. Ако водата при стопяването на този сняг се задържи и попие в почвата, все едно, че е извършено влагозапасяващо напояване. Освен това натрупаната чрез снегозадържане снежна покривка предпазва зимниците от измръзване.

Презимуването на зърнените житни култури е един от най-критичните периоди в тяхното развитие. А от доброто и безболезненото им презимуване зависи до голяма степен реколтата, която ще се получи от тях. Наред с многого агротехнически мероприятия, които осигуряват добро развитие и закаляване на растенията, снежната покривка е сигурно средство за предпазването им от измръзване. Ето какво показват опитите: при температура на въздуха минус 27°, при какъвто студ зимните посеви трудно издържат, температурата на повърхността на почвата под снежна покривка 20 см е била минус 2°; при температура на въздуха минус 14°, температурата на повърхността на почвата под снежна покривка само 2 см е била минус 7·6°. Дългогодишната практика показва, че при оголени от снежна покривка посеви, температура минус 15° е много опасна и често фатална за есенниците.

Всяка година снегозадържането у нас взема все по-широки размери. То започна да се извършва не само върху зимните посеви, но и върху площите предназначени за пролетните култури, за да им се осигури повече влага за през годината.

При провеждане на снегозадържането ТКЗС най-широко ползуват съветския опит и натрупания вече няколкогодишен опит на наши челни стопанства. Ето как ТКЗС в с. Щръклево, Русенско организира и провежда снегозадържането:

Още при прибирането на слънчогледа и царевицата, кооператорите събират слънчогледови и царевични стебла и ги откарват на площите, засети със зимни култури. След приключване на основните полски работи, част от свободните кооператори събират вършини, клони, пърти, тръни и др., които също откарват на площите, на които ще извършват снегозадържане. Освен това те приготвят и така наречените снегозадържащи щитове. На два кола, дълги около 1·20 м и заострени на долния край, те приковат в двата края летви или тънки дървета, дълги 1·5 – 2 м, а след това върху тях приковат летви, пърти, снопчета от слама или царевични стебла, дълги 1 метър, на разстояние едно от друго, колкото са широки самите те.

След приготвянето на достатъчно снегозадържащи средства и преди настъпването на студовете и снеговалежите, работата се пренася изцяло на полето — започва разполагането на материалите. Най-напред кооператорите започват да нареждат в двуредови пояси — при разстояние между поясите 20 м и между редовете 15 см — слънчогледовите и царевичните стебла, като ги забиват в почвата на разстояние 5—6 см едно от друго. Поясите разполагат напречно на преобладаващите ветрове. След привършване на стеблата, те започват да разполагат снегозадържащите щитове, като ги поставят шахматообразно на групи, също напречно на преобладаващите ветрове. Обикновено те правят групи от по 3 — 4 щита. Групите в редовете разполагат на разстояние 25—30 метра, а редовете — на разстояние 20 м. Най-после разполагат вършините и тръните в редове срещу преобладаващите ветрове и на разстояние 12—15 метра ред от ред.

Между така разположените препятствия и най-малкият сняг образува равномерна покривка, не се издухва от ветровете, предпазва посевите от измръзване и при стопяването си обогатява почвата с влага.

Някои машинно-тракторни станции оказват много добра помощ на стопанствата при снегозадържането. В това отношение заслужава да се популяризира опитът на МТС в гр. Левски. Станцията има изработени снегорини, които се теглят с трактори, за направа на снежни тирове. Когато падне снежна покривка над 15 см, с помощта на снегорините трактористите правят тирове напречно на преобладаващите ветрове или напречно на наклона, при наклонени терени, през 5—10 метра. Перпендикулярно на тези тирове, през 10—15 метра, те правят други тирове. По този начин цялото поле се разпределя на клетки, заградени със снежни тирове. Така при снеговалежи снегът се задържа в клетките, а при разтопяването му таровете не позволяват водата да се оттича и тя попива в почвата. Такива тирове те правят и на площите, предназначени за пролетни култури.

Снегозадържането дава по-голям ефект в сухи години с малко снеговалежи. Поради това, че през последните 2 зими имаше много снеговалежи, някои ръководители на стопанства подценяват това мероприятие. Но дори и в зими с много снегове, като например зимата през 1953|954 година, стопанствата, които извършиха снегозадържане, получиха по-високи добиви в сравнение с тези, които не извършиха снегозадържане.

Сега всички основни полски работи са завършени. Много от кооператорите са свободни. Необходимо е да се направят повече снегозадържащи средства и да се разположат на онези площи, където има опасност от издухване на снежната покривка. Така стопанствата ще осигурят получаването на по-високи добиви през 1956 година.

Дамян Цачев

В града на прочутите резбари — Трявна израстват млади майстори, които продължават да разкрасяват домовете с хубава мебел. В мебелната ф-ка „Изкуство" сега се изработват гардероби с резба, част от които се изнасят за Съветския съюз.

На снимката: Дърводелецът Дончо Рачев Петков пасва врата за гардероб.

Снимка: *П. Тарасенков*

ПОДОБРЕНИ ЛИ СА МЕТОДИТЕ НА РАБОТА?

На този въпрос във ф-ка „Сърп и чук" в Габрово ще се отговори „не". Не са подобрени методите и по всичко изглежда, че няма скоро да се подобрят. Това ще бъде причина в края на годината да се отчете лошо изпълнение на производствения план. То личи и от деветмесечното отчитане, което показа неизпълнение на плана по нито един показател. Такова е положението и през м. октомври и ноември. Плана си изпълниха само две бригади: на Петър Хилев и Пенчо Велев. За другите бригади обаче и досега не можаха да се намерят опитни майстори, способни добре да организират производствения процес и да осигурят на предприятието ритмично изпълнение на плана.

Този явен и сремен факт, като че ли не тревожи никого от ръководителите и всеки продължава да живее в собствения си мир, не смущаван от нищо.

Какво трябва да се направи, за да се осигури най-малко 108·6 на сто изпълнение на плана за четвъртото тримесечие, за да се изпълни и планът за цялата 1955 година. Необходимо е техническото ръководство да направи анализ на работата при първи конвейер, така че наред с подобрението на качеството, да се осигури и производството на изостаналите по плана обуща. Много сериозно трябва да насочат вниманието си ръководителите върху работата на втори конвейер, който провали изпълнението на плана за м. септември и продължи да не изпълнява плана си за м. ноември средно с 46 чифта обуща на ден. Как да си обясним това изоставане? Някои са склонни да обяснят това изключително с честите аварии на рамер машините, но никога не си зададоха въпроса, кое предизвиква тези аварии. Не са помислили за квалификацията на работниците, които работят на машините и неумението им да манипулират правилно с тях. Това е и основната причина те да се повреждат, а от там и престоите, преразходът на фонд „работна заплата" и неизпълнението на плана.

Доскоро работата в подготвителния отдел се затормозваше от липсата на сушилня. Новото рамерово производство изискваше по-голямо количество рамерови табани, но те трябваше да се подготвят на пода, което се отразяваше на качеството. Справедливо негодуваха работниците против това, но най-сетне сушилнята беше направена. В този отдел трябва да се обърне внимание и върху подготовката на самите детайли, необходими за по-нататъшното производство. Особено осторожно трябва да бъде спазвана технологията, като не се допускат р а з л и ч н и размери на детайли за един и същи номер обуща.

Задължение на производствениците от кройшкия цех е, през четвъртото тримесечие, да ликвидират с преразходите на кожи. Тяхната работа би трябвало да се организира така, че при кроенето на всеки чифт да се икономисват най-малко 0·93 дцм кожа. Същото трябва да спазват и производствениците от щанцовия отдел, които трябва да п о л о ж а т старание, всеки чифт нови обуща да бъде произведен с 0·052 кг гьон по-малко, което да се постигне от правилно и пестеливо разкрояване.

Общите усилия на работниците и техническото ръководство трябва да се съчетаят и с тези на снабдителната служба за доставката на качествени материали, достатъчни по количество като се спазват предвидените графици и срокове.

Системно следва да се провеждат курсове за квалификация, като освен това се изпратят производственици в завод „9-ти септември" в София за обмяна на опит. Отговорна задача стои и пред техническия кабинет в предприятието за подготовка на квалифицирани кадри за рамеровото производство.

Все пак можем да бъдем напълно уверени, че колкото и много мерки да се набележат, да се открият още много грешки, да има на лице желание за тяхното изправление, те няма да окажат своето влияние за подобрение на цялостната работа в предприятието, ако техническото ръководство, главният инженер и директорът не търсят строга и пълна отговорност за неизпълнени задачи. Ако те не бъдат ясно по своите задачи, ако не търсят персонална отговорност от своите подчинени, производството ще продължава да тъпче на едно място, да не се изпълнява планът по някой показател.

Досю Унгаров
редактор на многотиражка „Работнически глас" — Габрово

НЕ СА РАЗКРИТИ ВСИЧКИ ВЪТРЕШНИ РЕЗЕРВИ

Радващи са резултатите тази година от упорития труд на кооператорите в ТКЗС в с. Стамболово, Павликенско. Кооператорите получиха аванс на трудоден 1·5 кг жито, 1 кг царевица, 800 грама ечемик, 6 лева и други.

Обаче това не е достатъчно. Резултатите могат да бъдат по-добри. Не са разкрити всички вътрешни резерви в кооператива. Въпреки че имаше условия за много добро градинарство, то не е разработено както трябва. На лице са: язовирна вода, добра почва, оборски тор, стотици рамки за парници и други. А осем години вече минаха от основаването на ТКЗС и градинарите не могат да изкарат ранни краставици и домати. А какво значи стопанството да произведе ранни краставици през месеците април и май? То ще продава за износ и на вътрешен пазар от 10, 8, 7 лева килограм краставици, което ще донесе десетки хиляди левове в касата на кооператива.

Този въпрос цялостно се обсъди на юлската сесия на МНСДТ. Тогава се подчерта, че в зеленчуковата градина липсва опитен, млад и енергичен ръководител—градинар. Препоръча се на управителния съвет на кооператива да намери подходящ човек за градинар—ръководител, който да поеме работата в градината и тя да стане многодоходен източник в стопанството ни.

Рибовъдството е също доходен отрасъл, в който не се влагат много трудодни. Но управителният съвет нехае по този важен въпрос. Кооператорите четат във вестниците за рибарниците в ТКЗС Павликени, Русаля, Търновско, където ловят тонове риба. В касата на стопанствата им постъпват десетки хиляди левове. Нима в село Стамболово това не може да стане? Няма вода, или условия? И вода и условия има, но те трябва да се използуват. Именно по това трябва да помислят другарите от управителния съвет.

Важен отрасъл е и лозарството. Всяка година се засаждат по стотина декара десертно лозе с „Болгар" и винено с „Гъмза". От ранните сортове „Чауш" и „Перла" няма засадени. Тези два сорта зреят цял месец по-рано от другите сортове и се търсят както на външния, така и на вътрешния пазар. Техните цени са значително по-високи от тези на останалите сортове.

На стопанството липсва и щанд за продажба на селскостопански произведения в гр. Павликени. Излишъците от земеделските произведения и градината на такъв пазар ще намерят по-добри цени. И този въпрос може да бъде уреден от управителния съвет без особени трудности.

Ако се разкрият всички вътрешни резерви в кооператива стойността на трудоденя ще нарасне още повече.

Подготовка за годишното приключване на сметките в ТКЗС

Миналата година счетоводният колектив при ТКЗС „Маршал Толбухин" в с. Батак, Павликенско извърши своевременно годишното приключване. Още на 4 януари резултатите бяха съобщени на кооператорите.

Сега служителите в канцеларията започнаха от рано подготовката за приключването.

На 17 ноември беше проведено съвещание на управителния съвет на стопанството с бригадирите и всички подотчетни лица, на което счетоводителят Христо Василев изнесе доклад за състоянието на сметките и разясни плана за годишното приключване.

Според плана инвентаризацията на имуществото на стопанството ще се направи от 1 до 10 декември. За това са и з г о т в е н и п о д р о б н и с п и с ъ ц и, които ще ползуват членовете на комисиите. Започна изравняването на сметките на стопанството с РКС, МТС и др. Не се допуска задържане на суми в подотчетните лица. Осчетоводена е продукцията от в с и ч к и п р о л е т н и и есенни култури и от животновъдството. И з г о т в е н и са ведомостите за допълнително начислените трудодни и допълнителното възнаграждение в натура за полученото надпланово производство от пшеница, ечемик, грозде, овес, царевица и други.

В плана се предвижда какво трябва да извърши всеки служител в канцеларията, за да може да се осигури приключването на сметките към 31 декември и още в първите дни на януари да започне раздаването на паричното и натурално възнаграждение за вложените от кооператорите трудодни през годината.

П. Острев, дописник

НАДПЛАНОВИ ПАРИЧНИ ПОСТЪПЛЕНИЯ

Постоянна и неотстъпна борба за високи доходи и ниска смъртност при новородените прасенца водят свиневъдите от ТКЗС в с. Никюп, Търновско.

Големите грижи за животните дадоха възможност от свинефермата да се надхвърлят заплануваните парични постъпления. До 15 ноември вместо 123,870 лв., са осчетоводени 124,872 лева, а има още 11 свине-майки да се прасят до края на годината.

Бригадирът на фермата др. Христо М. Лесиков работи всеотдайно и постоянно търси начини за подобряване на успехите. Той е решил следващата година във фермата да се отгледат и запазят напълно здрави осемстотин, вместо седемстотин приплоди.

Ст. Краснов

ДОХОДНА КУЛТУРА

Малините са много доходна култура за балканските райони. От един декар малини се получават 400 до 1,000 кг плодове. Тази година др. Здравко Владов от Габрово получи от три декара над хиляда и двеста кг малини, които продаде по пет-шест лева килограма.

Като се има предвид, че разходите за разсад, торове, коли и други не възлизат на повече от сто и петдесет, двеста лева за година, то чистият приход от малините възлиза на около хиляда и осемстотин лева от декар. С отглеждането на тази доходна култура селскостопанските труженици от балканските райони ще увеличат чувствително паричните си приходи.

Димитър Попов, агроном

Да пазим дървения материал

В Горското промишлено стопанство „Лъгът" в с. Стоките, Севлиевско съществуват много слабости по отношение на качеството и съхраняването на добитите материали. Не се спазва стандартът за трупите, гредите и минните подпори при сечта. Поради това идват много рекламации от различните предприятия. Не се спазват разпорежданията на Министерския съвет — буковата дървесина да се изсича и да се извозва до местопредаването и преработва в продължение на три месеца. Известни количества материали остават в сечището, на временния склад или на склада на дървопреработвателното предприятие за по-дълго време, от което губят качеството си и стават негодни да се използуват по предназначение. Лошо се съхранява и дървесината на временните складове. Често тя е натрупана направо на земята или разхвърлена.

На о б е к т и т е „Зелениковец", „Малката долчина" и други подпорите и облите греди са се развалили. На обект „Малката долчина" и отдел 59 тридесет куб. м греди и минни подпори са загнили. От това Горското промишлено стопанство има загуба 1,207 лв., без да се смятат загубите на народното стопанство.

На временен склад в отделите 60 и 59 има похабени минни подпори, загнили и обрасли с гъби и в папрат, греди и трупи разхвърляни, за които е заплатено тарифна такса, сеч и извоз—1,560 лева.

Общо от това нехайство предприятието търпи загуба на стойност 8—10,000 лева.

Похабените дървени материали, независимо дали са в сечището или на склад, стават среда за развитие на най-различни гъби—праханова, пънчерката и други и насекоми — ликояди, корояди, дървесинояди и други, които нападат гората и нанасят големи щети на дървостоя.

Дървесината не се отглежда за сезон или година, а десетки години и такива разхищения не бива да се допускат.

П. Мичев
инж. лесовъд — с. Стоките, Севлиевско

ВСИЧКИ ВЛАКОВЕ ОТПРАВЯМЕ НАВРЕМЕ

През дежурството си на 24 срещу 25 ноември т. г. комплексната смяна при гара Г. Оряховица, с помощник началник Тодор Тр. Юзев даде образцова работа. Благодарение на общите усилия, съгласуване в работата и желание да се движат влаковете в график, се постигнаха през това дежурство добри резултати. На сутрешния анализ се отчете: Всички бързи, пътнишки и товарни влакове са отправени навреме. Много добре работиха през дежурството си маневристите Теодоси Тодоранчев, Никола Илиев и младият и надежден маневрист Христо М. Попов.

Смяната води упорита борба, за да се нареди сред първенците в социалистическото съревнование.

Ганчо Сяров
ръководител движение

Нашите дописници ни пишат

ЗАНЕМАРЕНА ОВЦЕФЕРМА

Трудово-кооперативното земеделско стопанство „Мичурин" в с. Стражица, Горнооряховско е едно от старите в околията. Наред с хубавите работи в него съществуват и някои нередности.

Овцефермата на стопанството се намира на четири км извън селото. Изглежда това разстояние пречи на председателя и на партийния секретар да я посещават, да окажат помощ. Фермата е много занемарена. От две-три години тук още стои около кошарите. Той не се използува за наторяване на нивите, а това е сериозна причина за неизпълнение на плановите добиви от някои култури. Подовете на две кошари са разкаляни и има изгледи тъй да си останат! В една от клетките за отглеждане на малки агънца извира вода. За двеста броя миналогодишни агнета още не са направени кошари, а ги приютяват в стаите на гледачите.

Положението в овцефермата налага на УС незабавно да се вземат решителни мерки.

Райко Михайлов Добринов

Оживена дейност пред стогодишнината

В чест на стогодишнината от основаването на първите български читалища, хоровият и театралният състави при читалище „Карл Маркс" в с. Керека, Дряновско развиват трескава дейност. Театралният състав при читалището съвместно с младежите усилено се готви за прегледа. Ще се представи с пиесата „Героична София". Библиотеката при читалището всекидневно раздава книги. При наличност 700 тома литература, до 20 ноември 1955 година са раздадени за прочит 1,400 тома. Само няколко месеца ни делят от деня на отпразнуването стогодишнината на народните читалища. Хубавите зимни дни не бива да минават напразно. Читалището трябва да се превърне в огнище на социалистическа просвета и култура.

Георги П. Коков, дописник

ОСИГУРЯВАТ НЕПРЕКЪСНАТАТА РАБОТА НА АВТОМОБИЛИТЕ ПРЕЗ ЗИМАТА

Условията за работа на автомобилите през зимния сезон са много тежки.

Опитът показа, че когато своевременно бъдат взети мерки, работата значително се улеснява и се осигурява ритмично изпълнение на плана. Предприятие „Комунални услуги" в Габрово навреме достави зимни смазочни материали и горива. Механиците от авторемонтната работилница работят усилено и използуват всяка минута за извършване на ремонтите. Прави се най-внимателен преглед на автомобилите. А това е много необходимо, тъй като закритите площадки за ремонт на автомобилите са недостатъчни, а на открито през зимата не може да се работи. Обмисля се дори някои ремонти да се извършват нощем. За тази цел се подсигурява и осветлението на работните площадки.

Всички работници са пропити от съзнанието, че колкото по-лоша е зимата, толкова по-изправни трябва да бъдат автомобилите и затова усилено се готвят за зимата. Засилен е и контролът на извършените ремонти. Най-внимателно се преглеждат радиаторите, филтрите и всички агрегати на машината. Карусериите се изкърпват. На два от автобусите се правят нови карусерии. До края на годината ще бъде подновена карусерията още на един автомобил.

Поради това, че много от автомобилите стоят на открито, зимно време запалването им става много трудно. Почти винаги се налага да се търси топла вода за загряване на двигателите. Затова е замислено поставянето на един по-голям парен котел, с което ще се осигури достатъчно топла вода.

Наличните вериги, които не бяха в ред, вече са поправени. Взети са мерки за доставката и на нови такива.

На превозния персонал и работниците от авторемонтната работилница е дадено топло облекло — ватенки и полушуби.

Петър Малчев, дописник

Трудът е високо оценен

За безупречна учебно-възпитателна дейност и за активно участие в обществения живот са удостоени с медали за трудово отличие от гр. Габрово учителите: Михаил Христов, Вела Цвяткова, Васил Колев и Мара Стоева, а учителката Мария Петрова е наградена със значка от МНП.

Връчването на медалите стана през м. ноември т. г. в залата на ССУ „Априлов" — Габрово.

Вълнуваща е литературната програма. Тревогите, създавани от палавите ученици, отстъпват място на скъпи, приятни спомени от училищния вечно млад живот.

Кратко слово произнесе зам. председателят на ГНСДТ др. Стефан Георгиев.

След връчване на наградите бяха поднесени приветствия. А пионерите им поднесоха красиви есенни цветя.

От името на наградените учители отговори Михаил Христов, който подчерта, че „. . . в трудни минути Комунистическата партия поощряваше успехите, виждаше грешките, а след това идваха и добрите резултати."

Творческото прилагане на богатия съветски педагогически опит от болшинството учители също е залог за добър успех в работата.

„До мен стои учителката стара,
косите й са бели като сняг.
Тя цял живот е чакала със вяра
Септември да изгрее в светлина."

Септември изгря. Днес трудът на народния учител е високо оценен. Затова и учителят е винаги на поста си, пръв в обществения живот.

Милка Денева

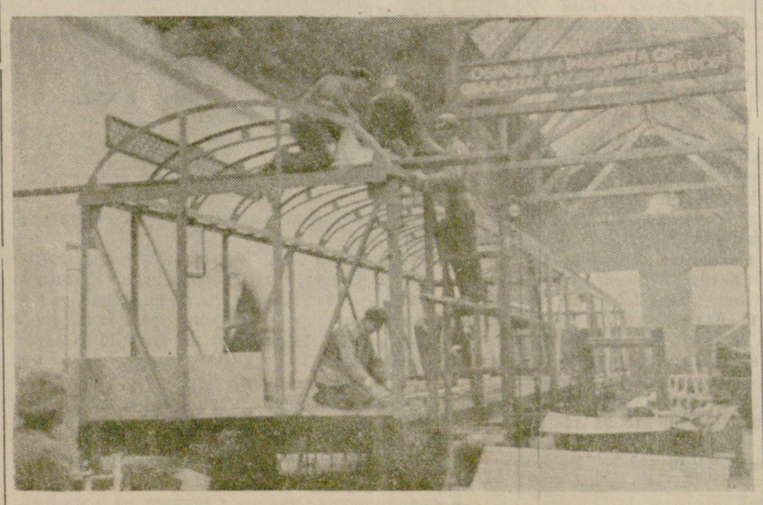

За първи път през тази година работниците от ДВЗ „А. Жданов" в Дряново изработват нови хладилни вагони.

На снимката: Поставяне на дървената конструкция на два от хладилните вагони. Снимка: *П. Тарасенков*

Цвеклови резанки за добитъка

Луната осветляваше небосклона само с единия си рог, когато часовникът удари 4 пъти. Петте колари от първа градинарска бригада в ТКЗС от с. Д. Оряховица, Горнооряховско бяха вече накрак, за да могат първи да вземат цвеклови резанки за храна на добитъка от Държавния завод за захар в Г. Оряховица. Вярно е, че има и друг фураж, но резанките са незаменима храна. Рано заранта стигаме до завода. Първи влизаме, натоварваме и си тръгваме, за да може още един път да дойдем.

До сега бригадата е извозила за своя добитък 40 тона резанки. Общо стопанството е доставило над 800 тона. Като се има предвид, че е направен и 750 тона силаж — общият фураж за добитъка през зимата надхвърля 1,500 тона.

Нужно е обаче сега правилно да се съхрани и разумно да се изразходва този фураж.

Иван Ст. Тодоров

Съвети на лекаря

Остър ставен ревматизъм

Ревматизмът е широко разпространена болест, която засяга човека в неговата най-продуктивна възраст.

Причинителят на ревматичното страдание напада целия организъм и поразява най-често сърцето, следствие на което се получават трайни поражения на клапите и сърдечния мускул.

Счита се, че причинител на ревматизма е хемолитичният стрептокок, който поселил се в сливиците, корените на болните зъби, горните дихателни пътища, жлъчката, апендикса и др., чрез токсините си действува върху нервната система и по този начин създава условия за появата на ставните и сърдечните възпаления. Големи заслуги за установяване същността на заболяването имат епохалните открития на Иван П. Павлов.

Появата на ревматизма се обуславя от защитните сили на организма и редица предразполагащи моменти, с което се обяснява, защо не всички хора боледуват от ревматизъм. Като предразполагащи моменти могат да се споменат: възрастта — по-често ранната възраст, рядко след 40 години; климатични фактори — най-често през месеците април, май и късна есен; професия, свързана с продължително стоене в право положение, работа в хладни и влажни помещения, или при големи температурни колебания. Лично предразположение — малка съпротивителна сила на организма, липса на закаляване спрямо климатичните промени, преумора, непълноценно хранене и други.

Ревматизмът може да се прояви в твърде разнообразни форми. Съветските автори различават три основни форми: ставна, сърдечна и нервна, които много често се комбинират помежду си. Заболяването на ставите започва обикновено две-три седмици след прекарана остра ангина, като в една или няколко стави се появява болка, оток и зачервяване. Температурата се покачва от 38 до 40 градуса. Болният е силно отпаднал, изобилно се поти и лежи като скован на леглото. Постепенно възпалението на засегнатите стави затихва, отокът спада, болките намаляват, но процесът се прехвърля върху нови стави.

Сърдечната форма е най-честа и се среща предимно в детската възраст. В 50 на сто от случаите остават трайни поражения на клапите, които дават сърдечния порок. Много често ставната и сърдечна форми се комбинират заедно.

При нервната форма заболява подкоровата мозъчна тъкан, което води до определени болестни явления. Тя се явява предимно у деца, които стават неспокойни, говорът се затруднява, като по-късно се появяват произволни, не волеви поражения на ръцете и краката. Описаните явления минават за два-три месеца, но и тази форма крие опасност за сърцето. У възрастните нервната форма се появява като ревматично главоболие, като менингоенцефалит и др.

За предпазване от ревматизъм са необходими грижи за закаляване на организма по отношение на климатичните фактори и инфекциите, като се започнат от най-ранно детство — чист въздух, физкултура и спорт, слънчеви и въздушни бани, детски лагери и пр., борбата с огнищните инфекции и енергично лечение на последните. Избягване на простудата и всички климатични моменти, които са от значение за появата на тези инфекции. Необходимо е топло и сухо бельо и обуща, подобрение на санитарно-хегиенното състояние на жилищата и работните места, избягване контакт с болни от ангини и заболяване на горните дихателни пътища.

Боледуналите от ангина да се намират под лекарско наблюдение и при поява на явления съмнителни за ревматизма, да се приложи противоревматично лечение.

Основното лечение на ревматизма си остава салицилът и неговите производни: аспирин, диплозал и др. Погрешно е втълпено мнението, че аспиринът поврежда сърцето. Той не само че не повреждa сърцето, а е мощно предпазно и лечебно средство против ревматичните сърдечни усложнения. Друго лечебно средство е пирамидонът, но както пирамидонът, така и салицилът трябва да се вземат в достатъчно големи дози, по предписание от лекар.

Балнеолечението е също много добро лечебно средство, но то може да се приложи при затихнали остри явления и само по лекарско указание. Като по-мощно средство при лечението на ревматизма се явява и физиолечението: кварцови облъчвания, при стихване на процеса солукс, йонтофореза със салицил и др. Траен резултат обаче може да се получи от лечението, когато се открие и отстрани огнищната стрептококова инфекция.

Д-р Джумаданов

РЕВНОСТНИ РАЗПРОСТРАНИТЕЛИ НА в. „БОРБА“

По предложение на редакцията на в. „Борба“ УК на ДСНМ в Икономическия техникум—гр. Търново реши вестник „Борба“ да се разпространява сред учениците и чрез ръчна продажба. Възложиха тази задача на мене. Имам сътрудници във всички курсове. Говоря с тях, интересувам се колко вестника могат да пласират. Ние вече имаме известни успехи. Започнахме с 30 вестника, а сега пласираме по 80, с тенденция да увеличим броя на абонатите.

Ние обръщаме внимание на някои интересни дописки и статии, които препоръчваме чрез училищната радиоуредба. Това увеличава интереса към вестника.

Най-добри разпространители по курсове сега са Душка Пекова, Георги Евдокимов и Иван Георгиев, които разпространяват по 10-15 екземпляра от брой на вестника.

А. Пенева

Три години ДСО „Урожай“

Три години верен път

Изминаха три години от създаването на Доброволната спортна организация „Урожай“. Тя укрепна, разви се и израсна като най-масова доброволна спортна организация у нас.

Броят на селските физкулурни колективи в окръга достигна 210. В тях членуват и спортуват над 25 хиляди физкултурници от родните села. През миналите две години те изпълниха физкултурния план общо за организацията 100 на сто. Тази година също водят борба планът да бъде изпълнен. За това спомага най-вече правилното отношение на трудово-кооперативчите земеделски стопанства към физическата култура и спорта. С изключение на стопанствата в с. Дичин и Килифарево, Търновско, всички останали са колективни членове на ДСО „Урожай“. Тебащински ги подпомагат да укрепнат бързо и да се създаде с о идна материална база за спортуване.

В резултат на това само през 1955 г. в окръжната организация на „Урожай“ бяха сформирани и взеха активно участие в състезанията 169 футболни отбори, 8 от които участвуват в окръжните групи на КФС, а останалите в околийските.

В свободен и класически стил борба израснаха стотици борци, особено в селата Сашево, Търновско, Поликраище, Горнооряховско и други. Израснаха и надеждни гимнастици, волейболисти, баскетболисти, колоездачи и други. Прославиха окръга състезателите: Иван Първанов, шампион на републиката по конен спорт, Дойко Лефтеров, шампион по бокс в категорията си, Никола Паскалев, Пенчо Гайдаров и други—лекоатлети, Димитър Николов, Матей Дицов, Гинка Балъкова — лекоатлети и други.

Равносметката от тригодишната дейност показва голямата жизнеспособност и неизчерпаемите възможности на ДСО „Урожай“ за още по-голям размах на физкултурното движение на село, за увличане на нови хиляди трудови хора в активно спортуване, което ще бъде само от полза за увеличаване производителността на труда в нашето селско стопанство, за подготовката на бодри, силни, смели и калени селскостопански труженици за отбраната на Родината.

ЦИФРИ И ФАКТИ

За три години:

а) над 10 хиляди младежи и девойки от селата станаха носители на значката ГТО I и II степен.

б) в повече от 5,000 състезания са дали постижения за разряд от единния републикански спортен комплекс над 6,500 души, 51 от които I разряд, 309 — II разряд и др.

в) повече от 2,000 души преминаха през курсовете и семинарите за спортно-технически кадри.

г) във всяко село, има ако не волейболно, то поне футболно игрище, стаи за борци, за гимнастици, клубове за шах, заделени коне за спортна езда и др.

д) 44,443 състезатели участвуваха в спартакиадата през 1954 година.

СВЕТЛИ ПЕРСПЕКТИВИ

За физическа култура и спорт преди Девети септември в с. Иванча, Търновско не можеше да се говори.

След създаването на новата доброволна спортна организация

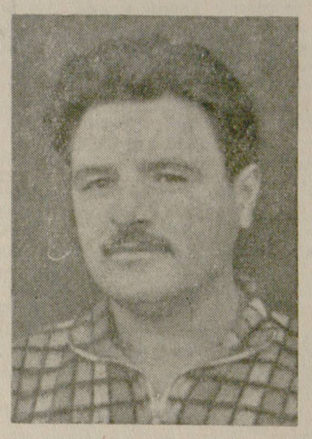

Климент Владков

„Урожай“ за физкултурата в селото ни настъпи хубаво време. През 1953 година организацията вече наброяваше 180 члена. Към колектива бяха изградени секции по футбол, конен спорт, ски, лека атлетика и баскетбол. Колективът участвува в околийските първенства и зае първо място по конен спорт и второ по баскетбол. Физколективът бе награден с преходното знаме на ОНСДТ. Заработи се още по-упорито. През 1954 г. колективът нарасна на 220 члена. През същата година бяха завоювани три околийски първенства — футбол, конен спорт и ски, и второ място по баскетбол. За втори път бе спечелено преходното знаме.

Тази година ТКЗС ни отпусна 10,000 лева, с които колективът набави тенис маса, щанги за вдигане тяжести, препятствия за конен спорт за дисциплината „конкур-ипик“, спортни съоръжения за лека атлетика и екипи. В добре уредения клуб, освен масата са поставени шахове, където младежи и възрастни след труда по блоковете, намират място за културен отдих.

Физкултурниците от с. Иванча оправдаха положените за тях грижи. В околийските първенства бяха завоювани първите места по конен спорт и по тенис на маса, а второто по баскетбол. В първенствата на Окръжния съвет на ДСО „Урожай“ колективът зае второ място по конен спорт и трето по баскетбол. В отбора на окръжния съвет, който взе участие в Републиканското селско първенство по конен спорт, участвува и нашият състезател Георги Бъзев.

От името на всички членове на ДСО "Урожай“ в с. Иванча обещавам, че ще работим за включването на повече кооператори и кооператорки и селската интелигенция във втората Републиканска спартакиада за извоюване първо място в окръга.

Климент Владков
председател на ДСО „Урожай“
с. Иванча, Търновско

Рекордьори и шампиони

БОРБА СВОБОДЕН И КЛАСИЧЕСКИ СТИЛ

Колю Маринов — майстор на спорта, носител на златния медал, дългогодишен шампион на републиката, победител в десетки международни срещи в тежка категория.

Тодор Марков — шампион на окръга в полутежка категория, първоразрядник, покрил нормите за майстор на спорта.

Димитър Печикамъков — шампион в средна категория, първоразрядник.

Стефан Славов, Стефан Бурнев, Йордан Попов, Марин Иванчев — първоразрядници.

ЛЕКА АТЛЕТИКА

Пенчо Гайдаров — рекордьор на окръга на 400, 800, 1,500 и 5,000 метра, първоразрядник.

Никола Паскалев — рекордьор на организацията в републиката на висок скок, дълъг скок и трикратен скок, първоразрядник.

КОЛОЕЗДЕНЕ

Недялко Станев — от с. Пушево, Търновско. Участник в обиколката на България през 1955 г.

Александър Ат. Генчев — покрил първи разряд с пътническо колело.

КОНЕН СПОРТ

Иван Първанов — шампион на организацията в Републиката на конкур-ипик.

ШАМПИОН НА РЕПУБЛИКАТА

В живота на човека има преломни моменти, след които настъпва поврат в съдбата му. Тези моменти се помнят, повтарят се и заемат видно място в семейната история.

Такъв един момент преживя Иван Първанов през втората половина на 1952 година. Тогава той беше вече член на трудово-кооперативното земеделско стопанство в с. Върбовка, Павликенско. Веднаж председателят на стопанството Минчо Желязков му каза:

— Искат ни един човек, когото да изпратим на курс за бригадири на коневъдни ферми. Спрели сме се на тебе, какво ще кажеш?

Неочакваният въпрос затрудни младия кооператор.

— Съгласен съм. . .

Подир 15 дни Иван се завърна от Павликени, благополучно завършил курса, и в началото на 1953 година, когато сформираха коневъдна ферма в стопанството, бе назначен за нейн бригадир. . .

* * *

Кой смяташе, че Иван ще стане всеизвестен състезател по конен спорт и, че името му ще прокънти из цялата Република? Никой не подозираше. Веднаж, пак така внезапно, председателят Минчо му каза:

— Подбери си коне за спорт! Почни да ги обучаваш! Условия има, никой няма да те спре.

Оттогава датират интересни спортни прояви в живота на Иван Първанов. Ето странички от неговите спомени:

„Започнах с желание. От малък обичам конете, много ги обичам. Заделих две хубави кончета и с тях сложих началото на тренировките на корда. Сам си направих бариери, стойки, апарат за висок скок — всичко сам направих. Кончетата изкарвах на тренировка сутрин или след обед към 3 – 4 часа. Отначало им поставих 50 см препятствие, после го увеличавах постепенно — докато стигна до един метър височина. Дълго работих с тези кончета — „Геналда“ и „Бояна“, докато ги подготвя добре. Тъка се явих на първото околийско състезание“.

Конният спорт — това е страничната проява на Иван Първанов. Основното за него е фермата. Като неин бригадир той се грижи за около 95 коня и кобили и малки кончета. Лятос ги бе изкарал на лагер. Големите грижи за добитъка намалиха яловостта. Чисто подредено е в обориге.

Първите успехи на спортното поле, първите победи в конния спорт дойдоха за Иван Първанов през 1953 година. Да разлистим неговия спортно-състезателен дневник оттогава насам, той ще ни разкаже много работи.

16 август 1953 г.

Явявам се в Павликени на първото конно състезание с кобилата „Геналда“. Изпитвам трепетно вълнение. Ту страх, ту воля за победа ме обладават. Как ли ще се представя? Иска ми се да бъда уверен. Упорито съм работил с „Геналда“, едва ли ще ме посрами. . .

Този ред пиша след състезанието. Някак си много леко станах околийски първенец в дисциплината „конкур-ипик“. Получих грамота. Чувствувам, че мога много повече.

21 септември 1953 г.

Провърви ми. Браво на „Геналда“! В Павликени на окръжното състезание заех първо място. Значи съм окръжен първенец! Много се радвам. Няма обаче да се главозамая, ще работя още по-упорито с конете.

31 май 1954 г.

Не се съмнявам вече в способностите ни „Геналда“. Оправдаха се грижите ми за нея, не са били напразни тренировките. Пак съм окръжен първенец.

19 юни 1955 г.

Пиша тези редове с необикновена радост от с. Иванча, Търновско. Голяма победа завоювах тук — на окръжните конни състезания. Четири първи места спечелих. С „Бояна“ скочих на 1·80 м височина! Спечелих първенството на „конкур-ипик“ и бягане на 1,800 метра през храсти. Скочих 6·5 м дълъг скок! Каква ли радост има още да преживявам?!

17 юли 1955 г.

И на ум не ми е идвало, че ще стигна до състезанията на ЦС на ДСО „Урожай“. Но факт е, аз съм в София с двата си коня. Днес победих с „Геналда“ в дисциплината „конкур-ипик — 1·20 м“ и заех първото място в страната сред урожайци. С кобилата скочих 1·70 м височина. Първенец в страната станах и на дълъг скок, като скочих с „Бояна“ 6 метра.

Днес ми съобщиха, че ме оставят на 20-дневен тренировачен сбор в София, за да се подготвя за републиканските състезания. Много съм развълнуван. Чувствувам, че се доближавам вече до върха, но дали ще мога да се изкача най-горе?

2 август 1955 г.

Не мога да си намеря място от радост. Целувам „Геналда“, прегръщам я, храня я само със захар. Тя като че ли споделя радостта ми, толкова е бодра. Състезавах се с 85 състезатели от страната и победих на „конкур-ипик — 1·20 метра“. Първенец съм на Републиката! Привет на моето родно кооперативно стопанство, което ми осигури условия за спортуване! С „Геналда“ го прославихме, прославихме и селото в Републиката.

* * *

В бюфета на скромната къща на Иван Първанов, която се намира в съседство със стопанския двор на ТКЗС, има сива папка, а в нея няколко грамоти за спортните победи на Първанов.

— Това ли са наградите? — питам 32-годишния мъж.

— Кой е държал сметка за другите — усмихва се Иван. — Спомням си, че съм получил към 12 метра кадифе, 2 горни ризи, плат за брич, 4 фланелки, 2 анцуга, 5 –6 м плат за панталони и др.

Дядо Серафим, бащата на Иван, поглежда ласкаво сина си с чувство на законна гордост, прехвърля броениците и сякаш иска да каже: виж какъв син съм отгледал! С га се е хванал и обучава още 4 млади кончета. С „Галон“ е достигнал вече 1·50 м висок скок. Може да се надяваме, че той ще постави нови рекорди на Републиката по конен спорт. . .

Н. Евтимов

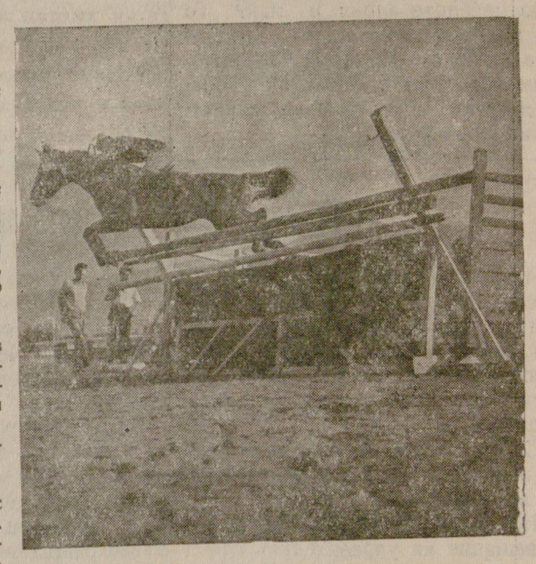

На снимката: Иван Първанов на състезанията в София.

По следите

Очерк от ЕВГЕНИ РЯБЧИКОВ

ПРЕДИ ДВАДЕСЕТ ГОДИНИ

Забравена стара бележка, пожълтяла от времето снимка, могат да събудят живи и ярки спомени. Неотдавна, преглеждайки своя журналистически архив, намерих връзка с бележници и снимки от преди двадесет години. На връзката беше написано:

„Никита Карацупа. 1934-35 г.“

Никита? Карацупа? . . .

Споменът възкреси картина с овални хълмове, край които преди двадесет години пътувах по гранични места и сякаш наяве чувам и днес шумоленето на просените класове и хрипкавия глас на началника на заставата:

— Ето и границата, другарю кореспондент. Запознайте се!

Усанов, излизайки от машината, енергично протегна ръка към хълмистия хоризонт и показа тясна зелена ивица с бяла разкъсана ивица.

— Виждате ли рекичката? Естествена граница. Зад рекичката е чужда земя. Сега погледнете на двуетажното кирпичено здание, застанало на самия бряг. Нашата застава. Отдясно и отляво, по реката и нейния приток, двата фланга на заставата. Погледнете, другарю кореспондент, зад реката . . .

Там, зад реката, продължаваше все тази широка и равна долина, плътно затворена от юг с хълмове. Пред тях, покрай реката, се издигаха тъмножълти, зидани от глина и слама стени и кули на старинна крепост. Още по-далеко, вече при хълмовете, зад крепостта, се виждаха пъстро украсени хижи.

— Не е ли истина, че са живописни тези китайски селски къщи? — запита Усанов, като се усмихваше иронично. — Точно тъй . . . Но това е декорация . . . Отличава се от театралната по това, че оттам може да се стреля: бетонът и стоманата на укрепленията са замаскирани от хижи и храсти. Ето всъщност всичко, което трябва да ви се разкаже за обстановката.

Минахме по-нататък. Мяркат се дъбрави, до-

— 2 —

линки, полуразрушени скали. През шума на мотора се чу:

— Стой! Кой е там?

Пред машината стояха бойци с насочени винтовки.

Усанов отвори колата, винтовките се отпуснаха.

— Къде е Никита Карацупа? — запита началникът на заставата.

— В десет и половина — отговори старшията на наряда, като погледна часовника си, — премина „Карацупин брод“ с кучето си.

— Какво е това „Карацупин брод“? — запитах Усанов.

— Това е, знаете ли, име на място. Бойците — граничари често по свой начин наричат тукашните падини, гори и дори рекички. Ние например имаме Кузнецовска падина. Ще попитате: „Защо я наричат така?“ Ето каква е работата . . .

Водачът на кучето—следотърсач, младият боец Кузнецов, открил в ранно утро следи в долината и веднага започнал преследване. Вървял той по стъпките на престъпника цял ден, през вечерта и през нощта и го настигнал на разсъмване в отдалечена, глуха падина. Голи скали, огломъци, каменно дъно, — мрачно, сурово място . . . Неочаквано застигнат от граничаря, бандитът разбрал, че е заловен, но не се уплашил, запазил самообладание. Когато Кузнецов смело го приближил и решително му заповядал да си вдигне ръцете, бандитът покорно се подчинил, вдигнал ръце, но с мълниеносно движение бързо измъкнал някъде иззад гърба си пистолет. Те дали изстрели едновременно и паднали заедно един срещу друг. Три денонощия кучето пазило тялото на боеца, докато го открият граничарите.

— В памет на това събитие бойците нарекли падината Кузнецовска — заключи началникът на заставата.

— А с какво е прославен Карацупа? — запитах.

Усанов весело се усмихна.

— Мисля, че най-добре ще бъде лично да по-

— 3 —

говорите със самия следотърсач Карацупа — каза той.

Шофьорът се закиска.

— Защо е тоя неуместен смях? — строго забеляза началникът на заставата. — Другарят кореспондент ще запита, както се следва, другаря Карацупа и той всичко ще му разкаже.

„ГОТОВ ЗА БОЙ“

Никита Карацупа се върна в заставата по обед. На вратата на заставата се появи дребен, но набит, със здрав кокал боец, с леко изкривени, като у кавалерист нозе. Карацупа бе с къс, подрязан с ножици шинел и със сив сукнен шлем на главата. Изпълнен с патрони, широк бризентов патрондаш опасваше граничаря. Добре прилегналите кожени ботуши белееха от тъст прах. Пред Карацупа важно пристъпваше пълно с достойнство младо, прилично на вълк, овчарско куче. Като видя непознат за него човек, то изръмжа и се наежи.

— Свой! Ингус, фю! — граничарът дръпна повода на кучето.— Не се плашете!

Към мен се извърна загрубяло от вятъра лице с едва забележими бръчки. Внимателни, сякаш пронизващи и строги очи, изпитателно ме погледнаха.

— Ингус, хайде да почиваме!

Карацупа разроши косъма на кучето и тръгна към клетката му.

— Суров човек! . . . — с явна гордост каза дежурният по застава, който посрещна Карацупа заедно с мен. — Ако вземем да изчисляваме, той е изминал днес почти тридесет километра. По ботушите му познавам. Може ли да повярвате? Като автомат върви и върви.

Аз тръгнах след Никита Карацупа. Той се извърна рязко.

— Ингус ще почива. Не е свикнал да го снимат.

— Но как да се стърпя? . . Много ми се иска да го фотографирам.

Карацупа закри кучето с шинела си и не позволи да го снимам. *(Следва)*

ДСП „ВИНПРОМ“ — гр. ПАВЛИКЕНИ

ОБЯВА

Предприятието произвежда и предлага на трудещите се за новогодишните празници доброкачествени *гъмзови, димятови и бели вина, ликьорни вина, гроздова и сливова ракия* и други спиртни напитки.

ТРУДЕЩИ СЕ, търсете и консумирайте произведените от „Винпром“ — Павликени спиртни напитки!

„Винпром“ — Павликени

ОКОЛИЙСКИ ПРОМИШЛЕН КОМБИНАТ — ПАВЛИКЕНИ

Съобщава на гражданите от окръга, че извършва качествено и бързо всички видове *дърводелски, тенекеджийски, коларо-железарски, подковашки, бояджийски и други услуги.*

Авторемонтната работилница в Павликени извършва текуши и основни ремонти на *леки и товарни коли и всякакви мотори с вътрешно горене.*

Мелниците и дараците са ремонтирани и извършват висококачествени услуги.

Радиоработилницата и електроремонтната работилница са добре обзаведени и разполагат с висококачествени материали и квалифициран персонал.

Зам. гл. редактор: Ал. Хинчев

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Вестник „Борба“—Търново, ул. „Васил Левски“ № 11. ТЕЛЕФОНИ: Гл. редактор—24-58; зам. гл. редактор и секретар—25-26; отдели-24-59 и 25-27; кореспондентски отдел-31-41 и домакинство и канцелария 32-59
ПЕЧАТ: Държ. печатно предприятие „Димитър Найденов“ — Търново, ул. „Васил Левски“ № 13 тел. 24-89.